

Tájékoztató

KIADJA A MAGYAR KARSZT- ÉS BARLANGKUTATÓ TÁRSULAT

★ 1959. november ★

A FÖLD IGAZGYÖNGYE

A Szabadság-barlang felfedezésének 5. évfordulójára.

A végtelen ég azurkék
 Színet hogyha csodálod,
 Vagy bársony-rét tarka mezét
 Simogatva, ha járod,
 Vagy hófödte büszke bércek
 Felhős ormáról, ha nézed
 A csendes tájat alattad.
 Isteni kép ez, elhiszem én,
 Olymposzi, hejdani látkép.
 De pompás a haragvó tenger,
 Ha nézi csodálva ez ember,
 Védve a parti szikla mögül...

Láttad bár mindezeket,
 S e szépségből még ezeret,
 Nem láttál még mindent, nem,
 Mit a szemnek látnia kell.
 Nem láttad még
 igazgyöngyét
 A bús Földnek,
 melyet rejtnek
 Galád sziklák, makacs kőzetek
 Es földmélyi, gonosz szellemek:
 A balszerencse és halál...

Míg lenn a kagylóhéj kitárul,
 Dúl a gigászi küzdelem,
 De százszor megéri, ezerszer,
 Mert a jutalom: győzelem!
 S a győzelem bére: szépség,
 Csoda, melyhez nem fér kétség,
 Amely lenyűgöz és felemel,
 Anyag ez - csengő rimekben...

Ki lámpád imbolygó fénye
 Mellett bizón lépsz a mélybe,
 Hol világunk rejtett éke:
 a Földnek pompás szentélye
 Szikrázva a fényben
 Tárul eléd,
 Mint vad, furcsa éjszakának
 Kőbemeredt, bizerr álma,
 Melyben színnek, formának
 Tobzódik szent orgiája...
 Nézd im a csipketetőről
 Rőt lobogó omlik alá,
 S halk zizegéssel játssza a
 Barlangi szél rajta dalát.
 S a karsu, fehér oszlopok néked
 Szernyi tornyu várat idéznek...

Szó s az ecset
 Mind kevesek
 Szólni terólad,
 Festeni téged,
 Aki, ha egyszer lát,
 Nem felejtí fényed.

Ajkunk csendes: néma vonás,
 Benned vagyunk, s könyörgünk ime:
 Tárulj elénk, engedj tovább
 Természetnek mesteri mive.

Scheer Béla